

ఉమాదేవి

ఆ రోజు సాయంత్రం కొడుకు చెప్పిన వార్త విని పులకించిపోయింది శాంతమ్మ. ఎన్నాళ్లో తన మనసులో తిష్ట వేసుకుని కూర్చున్న కోరిక తీరబోతోంది! చిగురాశగా మొదట్లో జనించి క్రమక్రమంగా బలమైన కోరికగా రూపుదిద్దుకుని తర్వాత, తర్వాత పెచ్చుపెరిగి తన సుదీర్ఘ జీవనయానంలో మనసంతా ఆక్రమించుకుని ఎలాగైనా సాధించి తీరాలనే బలమైన నిశ్చయాన్ని జోడు చేసుకుని నిత్యమూ మధన పెట్టే కోరిక తీరేందుకు అంకురార్పణ జరిగింది. చిన్న పిల్లలా గంతులెయ్యాలని మనసు ఆరాటపెడుతోంది.

కొడుకిచ్చిన రశీదు అందుకుంటూండగా ఆమె చేతులు వణికాయ్. అప్రయత్నంగా కళ్లు చెమ్మగిల్లాయి. మౌనంగా తన గదిలోకెళ్లి మంచం మీద వాలిపోయింది. దిండు కింద రశీదు భద్రపరుచుదామనుకుని దిండు ఎత్తేసరికి చిన్ననాటి స్నేహితురాలు కౌసల్య దగ్గర నుండి కొద్ది రోజుల క్రితమే వచ్చిన పోస్టుకార్డు చేతికి తగిలింది. మరోసారి ఆ కార్డు చదు

వుకుని రశీదుతో పాటు కార్డుని కూడా దిండు కింద భద్రపరచి సీలింగ్ వైపు చూస్తూ కళ్లు మూసుకుంది. సినిమా రీళ్లలా గతం స్మృతి పథంలో మెదిలింది.

***

కలవారి అమ్మాయి కౌసల్య. హైస్కూలు చదువు వరకూ శాంతా, కౌసల్య కలిసే చదివారు. మంచి శరీర ఛాయ, కోలముఖం, పొందికైన అవయవ సౌష్ఠ్యంతో చూపరులను ఆకట్టుకునే విగ్రహం కౌసల్యది. దానికి తోడు ఎప్పుడూ ఖరీదైన దుస్తులతో ఉండడం వలన ఎంతో ఆకర్షణీయంగా కనిపించేది. అందుకు అసూయపడేది కాదు శాంత. కానీ, తన పేదరికాన్ని ఏదో మిషతో ఎత్తి చూపెట్టడానికే ఎప్పుడూ ప్రయత్నించే కౌసల్యంటే ఒక విధమైన నిరసన భావం ఉండేది శాంతకు. అయితే, సన్నిహితుల కంటే శత్రువులనే పడేపడే తలచుకునే తత్వం హిరణ్యకశిపుని కాలం నుండి వస్తున్నదే! శాంత ఎప్పుడూ కౌసల్యనే

వస్తూ అనుకుంది.

కానీ అలా జరగలేదు. ఒంటిపేట గొలుసుతోనే సరిపెట్టుకోవలసి వచ్చింది. ఆనాటి నుండి పరిస్థితులతో రాజీ పడడం అలవాటు చేసుకుంది. సంసార జీవితంలో వడిన తర్వాత వరుస కాన్పులతో ఇద్దరు అమ్మాయిలూ, ఆ తర్వాత అబ్బాయి, వాళ్ల చదువులూ, అడపిల్లల పెళ్లిళ్లూ ఈ ఒడిదుడుకలన్నింటినీ భర్త చాలీచాలని జీతంతో నెట్టుకు రావలసి వచ్చింది. ఈ సమస్యలలో ఇక చిన్ననాటి కోరిక గూర్చి ఆలోచించే తీరిక లేకపోయింది.

పెళ్లయిన కొత్తలో పుట్టింటికి వచ్చినప్పుడు అప్పుడప్పుడు కౌసల్య తారసపడేది. శాంతను ఊరించడానికి ఆమెకు కనిపించేటట్టు బాహాటంగా ఆ చంద్రహారాన్ని మెడలో వేసుకునేది. అంతేకాదు, ఓ కార్తిక పౌర్ణమి నాడు చెరువులో దీపాలు విడిచి పెట్టడానికి అందరూ కలుసుకున్నప్పుడు “ఏమే శాంతా, చంద్ర

చిన్ని..చిన్ని..ఆశ

తలచుకునేది. కౌసల్య వేసుకునే దుస్తులనూ, ఆభరణాలనూ పరికించి చూస్తూ ఉండేది. ఎప్పుడూ చిన్నతనం నుండి పల్లె వాతావరణానికే పరిమితమైపోయిన ఆ అమ్మాయి దృష్టిలో కౌసల్య ఒక అందమైన రాజకుమారి. ఒళ్లు రోజు కౌసల్య క్లాసుకి రాకపోయేసరికి ఏదో పోగొట్టుకున్న భావన కలిగేది ఆమెలో.

ఆ ఊళ్లో కాలేజీ లేకపోవడం వలన హైస్కూలు చదువులయ్యాక కొన్నాళ్లకి ఇద్దరికీ పెళ్లిళ్లు జరిగిపోయాయి. వారి వారి తాహతుకు తగ్గ సంబంధాలే కుదిరాయి. శాంత కంటే కొన్ని నెలలు ముందు జరిగింది కౌసల్య పెళ్లి. కౌసల్య తన పెళ్లికి చేయించిన నగలు ప్రత్యేకంగా ప్రదర్శించింది పెళ్లికి వచ్చిన శాంత ఎదుట. రకరకాల నెక్లెసులూ, గొలుసులూ, రవ్వల గాజులూ, వడ్డాణమూ, వంకీలు ఇలా ఎన్నో రకాల ఆభరణాలను కళ్లు పెద్దవి చేసుకుని మరీ చూసింది శాంత. అన్ని ఆభరణాలలోనూ ఆ పల్లెపడుచుని అమితంగా ఆకర్షించింది ఓ నాలుగు పేటల చంద్రహారం. ఆ చంద్రహారం పట్ల మక్కువతో, “కౌసల్య, దీనినో సారి వేసుకోనా?” అంది అమాయకంగా.

కస్సుమంది కౌసల్య! “సరిలే! ఇది కొత్త నగ! నీతో ప్రారంభోత్సవమా, తల్లీ?” అంటూ శాంత చేతుల్లోంచి లాక్కుంది కౌసల్య.

చిన్నబుచ్చుకుని తల దించుకుంది శాంత. “ఇతర ఆభరణాలేవీ ఒడ్డు కానీ ఇటువంటి చంద్రహారం ఒకటి తన పెళ్లికి చేయిస్తే బాగుణ్ణు” ఇంటికి తిరిగి

హారం చేయించుకుంటానన్నావుగా. ఇంకా చేయించలేదా మీ ఆయన?” అని ఎగతాళి చేసింది. మౌనంగా ఉండిపోయింది శాంత. అలా కౌసల్య ఎదురుపడినప్పుడల్లా మనసు పొరలో ఏ మూలనో మరుగున పడి ఉన్న కోరిక మళ్లా తలెత్తేది. ఈ జీవితానికీ అది తీరని కోరికే అనుకుని సమాధానపడిపోయింది కొన్నాళ్లకు. దూర ప్రాంతానికి భర్త బదిలీ అయిపోవడంతో కౌసల్య పుట్టింటికి రావడం మానుకుంది. ఇక కౌసల్యని చూడడం తటస్థించలేదు శాంతకు.

అదృష్టం బాగుండి అబ్బాయి మంచి చదువు చదువుకుని పెద్ద ఉద్యోగస్తుడయ్యాడు. అయితే, ఏదో విధంగా దురదృష్టం కూడా వెన్నంటే ఉంటోంది శాంతకు. అబ్బాయి అంది వచ్చేసరికి ఐదోతనం అడుగంటింది. కానీ, అనుకూలవతి అయిన కోడలి సపర్యలతో, మనవడి చిలిపి చేష్టలతో హాయిగా గడిచిపోతోంది జీవితం.

***

ఈ పరిస్థితులలో వచ్చింది హఠాత్తుగా చిన్ననాటి స్నేహితురాలు కౌసల్య దగ్గర నుండి ఉత్తరం, ఒక వారం రోజులలో వస్తున్నాననే వార్తతో! ఆనందంతో మనసుగిపోయింది. ఏనాటి కౌసల్య?! ఎన్నాళ్లో అయిపోయింది ఆమెను చూసి. ఆమె పట్ల ఎంతటి నిరసన భావం ఉన్నా ఆమెలో తననాకట్టుకునే శక్తి ఏదో ఉండేది. ఆనాటి నేస్తం మరో నాలోజులలో రాబోతోంది. అలనాటి కోరికకి కప్పిన నివురు మళ్లా

తొలగసాగింది.

ఆలోచనలతో తలమునకలవుతోంది శాంత. ఈనాడు తనకేం కావల్సినా అమర్చిపెట్టే కొడుకూ, కోడలూ ఉన్నారు. కానీ ఈ వయసులో తనకి 'ఫలానా' వస్తువు కావాలని చెప్పడానికి మొహమాటం ఒక వైపు, కౌసల్య వచ్చేసరికి దాన్ని మెదలో అలంకరించుకుని గర్వంగా చూపించాలనే తలంపు మరోవైపు ఒక రోజంతా సతమతమైంది శాంత. చివరకు చిన్ననాటి కోరికదే గెలుపైంది. సందేహిస్తూనే కోడలితో చెప్పింది.

చిన్నగా నవ్వింది కోడలు. "ఈ రోజుల్లో ఎవరూ వేసుకోరు అత్తయ్యా అటువంటి ఆభరణాలు" అంది.

నిరాశతో కలత చెందింది మనసు కోడలి సమాధానం విని. సిగ్గుతో తల వంచుకోవలసి వచ్చింది తొందరపడి తన పిచ్చికోరిక వెలిబుచ్చినందుకు. లోలోపల కుమిలిపోయింది. "ఏం చెప్పినా అమర్చి పెడుతుంది కోడలు" అనే తన అంచనా తలక్రిందులై నందుకు బాధ పడింది. సుమారు యాభై వేలు ఖరీదు చేసే ఆభరణం ఓ అగ్గిపెట్టె కొని తెమ్మన్నంత కాకతాళీయంగా చెప్పేసింది తను. అంత స్వల్ప వ్యవధిలో అంత సొమ్ము సర్దుబాటు కావద్దా? తన ఆదుర్దా తనది! సాధ్యసాధ్యాలు ఆలోచించలేకపోయింది.

అత్తగారు నిరుత్సాహపడడం గ్రహించింది కోడలు. "మీరంతగా ఇష్టపడుతున్నారు కనుక మీ అబ్బాయి రాగానే

చెప్తాను. దిగులు పడకండి. నాలోజుల్లో మీరు కోరుకున్న ఆభరణం మీ చేతుల్లో ఉంచే పూచీ నాది" అని అభయమిచ్చింది.

ఒక్కసారిగా గుండె బరువు తగ్గింది శాంతకి. కొన్ని క్షణాలు ఎంతగానో మధనపడిపోయిన మనసుకి కోడలి మాటలు ఊరట కలిగించాయి. "ఈ జీవితానికీ భాగ్యం చాలు, భగవంతుడా" చెమ్మగిల్లిన కళ్లని కోడలికి కనిపించకుండా చీరకొంగుతో ఒత్తుకుంటూ అనుకుంది.

ఆ మర్నాడే అబ్బాయి ఆ నగ కోసం ఆర్డరు పురమాయించి, దబ్బు కట్టేసి రశీదు చేతిలో పెట్టేడు.

"నాలోజుల్లో నీ చంద్రహారం ఇచ్చేస్తానన్నా దమ్మా" అని కొడుకు చెప్తూంటే అప్పుడే ఆ చంద్రహారం మెదలో వేసుకున్నట్టే సంబరపడిపోయింది.

***

అనుకున్నవన్నీ అనుకున్నట్టు జరగవు. అనుకున్న సమయానికి చంద్రహారం అందలేదు శాంతకి. మరో రెండు రోజులు వాయిదా వేశాడు షాపువాడు. కౌసల్య వచ్చేసరికి తన మెదలో చంద్రహారాన్ని అలంకరించుకోలేకపోతున్నందుకు కాస్త నిరుత్సాహపడినా, ఆమె ఉండగానే ఆ ఆభరణం తన చేతికందబోతోంది కదా అని సరిపెట్టుకుంది తర్వాత.

అనుకున్న రోజుకే వచ్చింది కౌసల్య. ఆమెను చూసి చూడగానే నిష్పేరబోయింది శాంత. ఈమె తన నేస్తం

కౌసల్య కాదు. ఖరీదైన దుస్తులలో మిలమిలా మెరిసిపోయే కౌసల్య ఎక్కడ? సాదా నూలు చీరలో, ముడుతలు పడిన ముఖంతో వెలవెలబోతున్న ఈమెక్కడ? ఎప్పుడూ చలాకీగా, దర్పం మూర్తీభవించిన ఆ కళ్లకి, నిస్తేజంగా పాలిపోయిన ఈ కళ్లకి పోలికెక్కడ? తను కౌసల్యని చూసి పట్టుమని పదేళ్లయినా కాలేదు. ఈ పదేళ్ల కాలం ఆమెలో ఇంత మార్పు తెస్తుందా? అసంభవం! నమ్మశక్యం కావడం లేదు. కానీ ఎట్ట ఎదుటనేనే కౌసల్యనంటూ నిలబడిన వ్యక్తిని కాదనడం ఎలా? ఏమిటీ ఘోరం?

అక్రోశిస్తున్న మనసుని అదుపులో పెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తూ "కౌసల్యా...!" అంటూ ఎదురె

శ్రీకామ

గింది శాంత.

ఎన్ని యుగాల నుండో ఆప్యాయతతో నిండిన ఆ పిలుపు కోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్టు ఆమెని వాటేసు కుంది కౌసల్య!

“ఏ..మి..టే ఇలా అయిపోయావ్?” అంది శాంత ఆమె తలని తన గుండెలకు హత్తుకుంటూ.

***

తర్వాత కౌసల్య చెప్పిన మాటలు విన్న శాంతకు నిలువునా భూమిలోకి కృంగిపోతున్నట్టనిపించింది.

ఆమెకు కేన్సర్! నెలల్లోంచి రోజుల్లో పడింది ఆమె బ్రతుకు. భర్త చనిపోయి చాలా కాలమైంది. అప్రయోజకుడైన కొడుకు అస్తివంతటినీ హారతి కర్పూరం చేసేసి అత్తవారింట్లో తలదాచుకుంటున్నాడు. అన్నా వదినల సూటిపోటి మాటలు భరిస్తూ చివరి ఘడియ కోసం ఎదురుచూస్తోంది. చనిపోయే ముందు చిన్న నాటి నేస్తాన్ని క్షమాభిక్ష వేడుకుని తనువు చాలించాలనే తలంపుతో వచ్చిన నెచ్చెలిని వ్యధతో అక్కన చేర్చుకుంది శాంత. కౌసల్య పట్ల ఆమెకు కొంత ద్వేష భావం ఉండడం వాస్తవమే! కానీ ఆమెకు ఇంతటి శిక్షను ఏనాడూ కోరుకోలేదా అమాయకురాలు.

“కౌసల్యా, ఆ నరక కూపానికి నిన్ను పంపించలేను. నా దగ్గరే ఉండిపోవే!” నీళ్లు నిండిన కళ్లతో అడి

గింది ఆ సాయంత్రం.

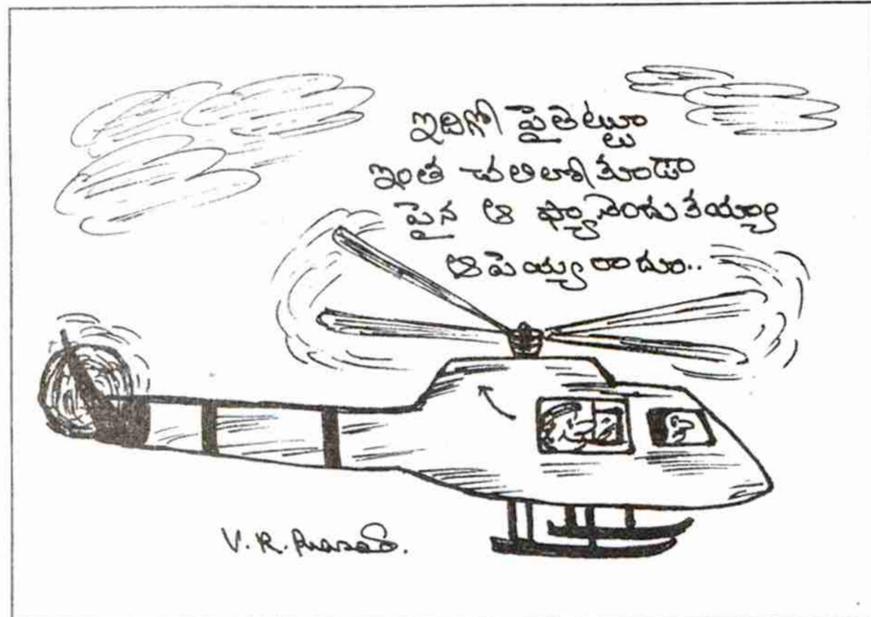
శాంతను నిశితంగా చూసింది కౌసల్య. అనురాగం, అభిమానం కలసి మూర్తిభవించిన దేవతామూర్తిలా కనిపించింది శాంత.

“పిచ్చి శాంతా, మంచితనానికి కూడా ఓ హద్దు ఉందాలి. దేవతల్ని ఎవరు చూశారు? నేను ఎంతో అదృష్టవంతురాల్ని! ఒక దేవతను చూడగలిగాను” శాంత చేతుల్ని కళ్లకద్దుకుంటూ అంది కౌసల్య.

శాంత చూపుల నుండి ఆ క్షణంలో తప్పించుకోవాలని, “చూద్దాంలే అప్పుడే వెళ్లిపోను. సరేనా?” అంది కౌసల్య.

“నువ్వు అలా ఆషామాషీగా అంటే కుదర్లు. ఇక్కడే ఉండిపో. ఈ చివరి రోజుల్లో నీకే లోటూ రాకుండా...” ఉప్పెనలా ఎగసిన దుఃఖపు తెరలు ఆమె మాటలకవరోధాలయ్యాయి.

పొంగి ప్రవహించే మంచితనం భగవత్సాక్షాత్కా

రాన్ని మరపిస్తుందట! పసిపిల్లలా ఒదిగిపోయింది కౌసల్య నెచ్చెలి ఒడిలో.

***

“బాబూ, ఆ హారం నాకొద్దు. ఆర్డర్ కేన్సిల్ చేసేసి దబ్బు వాపసు తీసుకో” కొడుకు ఆఫీసుకి బయలుదేరుతూండగా పరుగులాంటి నడకతో వచ్చి రశీదు ఇస్తూ అంది శాంత. కౌసల్య పెరట్లో స్నానం చేస్తోంది.

“అది రెడీ అయిపోయి ఉంటుందమ్మా. ఇప్పుడు కేన్సిల్ చేస్తే మనం కొంత నష్టం భరించవలసి వస్తుంది” తల్లి మాటలు విని ఆశ్చర్యపోతూ అన్నాడతడు.

“నా కోసం ఆ మాత్రం నష్టం భరించలేవా, నాన్నా?” ఆమె గొంతులోని వ్యధను గుర్తించి కంగారుపడ్డాడు.

“తనేమైనా అన్నదా, అమ్మా?” అనుమానంగా అడిగాడు అంత దబ్బు వెచ్చించినందుకు భార్య ఏమైనా అందేమోనని.

“ఛ! నా కోడలు బంగారు తల్లి!! ఆమె ఏమీ అనలేదు. నీకా సందేహం ఎందుకొచ్చింది? నేనెందుకు చెప్తున్నానో నీకిప్పుడు అర్థం కాదు. తర్వాత అంతా చెప్తాను. ఈ ఒళ్లుసారికి నా మాట విను. ఆ హారాన్ని నువ్వు ఇంటికి తీసుకురావడానికి వీలేదు.”

“అలాగేనమ్మా” అని అతడు వెళ్లిపోయాడు. శాంత మనసు స్థిమితపడింది. తన చిన్ననాటి చిన్ని.. చిన్ని.. ఆశ నెరవేరకపోవడం ఆమెకు సంతృప్తినే మిగిల్చింది.

కాలసర్పమై విధి వేసిన కాటుకి విలవిలలాడుతున్న నెచ్చెలి మదిలో మెదలగా కళ్లు మూసుకుంది బాధతో.

మరో కోల్డ్వార్!

బొలీవుడ్ హీరోయిన్లలో కొంతమంది మధ్య ‘కోల్డ్వార్’ నడవడం మామూలే. తాజాగా అశిన్-జియాఖాన్ల మధ్య ఇలాంటిదే జరిగే అవకాశం వుండంటున్నారు సినీజనాలు. ‘గజినీ’ సినీమా పబ్లిసిటీలో జియాఖాన్ని చూపించకపోవడం వెనక ఆమీర్ ఖాన్ స్ట్రేటజీ వుందని భావిస్తున్నారు. అసలు అశిన్ కూడా పబ్లిసిటీ అంతగా కనిపించలేదు. కొన్ని వారాల తర్వాత జియాఖాన్ని రంగంలోకి దించాలనేది ఆమీర్ షాన్ అట. ఏదేమైనా ఈ సినీమా పబ్లిసిటీ తనకంటే అశిన్ కొంతయినా ముందుండడం జియాకి కొంచెం ‘చిరాకు’ కలిగించే సంగతే కదా!